

Palmesøndag 2021 v. Ane LaBranche

Klokkeringning

Præludium

Hilsen: *Nåde være med jer og fred fra Gud vor far og Herren Jesus Kristus.*

Kollekt:

Lad os alle bede

Jesus Kristus,

Du rider ind i Jerusalem

på kapper bredt ud som røde løbere.

Dit æsel bærer dig langsomt

gennem det store menneskehav

Der bølger omkring dig med lysegrønt løv

og hylder dig som konge og frelser.

Tak fordi vi må være med i det kor

som priser dig for din nåde i dag.

Vi beder dig:

Hjælp os når vi svigter

og gang på gang glemmer det sind du viste os

da du blev ophøjet til konge på Golgatas bakke,

fæstnet til korset

med nagler gennem hænder og fødder,

du som er Herre i himlen og på jorden.

Velsignet er du som kommer i Herrens navn.

(kollekt fra Gudstjenestens bønner I)

Epistel: Paulus' brev til Fillipperne 2,5-11

Trosbekendelse:

Vi forsager Djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen. Vi tror på Gud Fader, den Almægtige, himlens og jordens skaber. Vi tror på Jesus Kristus, hans enbårne Søn, vor Herre, som er undfanget ved Helligånden, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet, nedfaret til dødsriget, på tredje dag opstanden fra de døde, opfaret til himmels, siddende ved Gud Faders, den Almægtiges, højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde. Vi tror på Helligånden, den hellige, almindelige kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse, kødets opstandelse og det evige liv. Amen

Salme 176 Se hvor nu Jesus træder v. 1,4-6, 9-10 (6 vers)

Evangelielæsning: Mattæusevangeliet 21,1-9

Prædiken Se nedenfor

Doksologi Se nedenfor

Hilsen: se nedenfor

Salme: 355 Gud har fra evighed givet sin Søn os til Herre
(melodi Lover den Herre)

Kirkebøn: se nedenfor

Fadervor:

*Fadervor,
du som er i himlene!
Helliget vorde dit navn,
komme dit rige,*

*ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke i fristelse,
men fri os fra det onde.
Thi dit er riget og magten og æren i evighed!
Amen.*

Velsignelse:

Herren velsigne dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig,
Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred!

Postludium

Prædiken til Palmesøndag 2021

Kender I det: man laver en aftale med nogen, men får aldrig rigtig det endelige JA? *Det lyder spændende* kan svaret være, *ja det er en god ide* eller *lad os tale videre om det*. Man mødes af positive tilbagemeldinger, men får aldrig det endelige ja eller nej.

Det hule ja's rungen kalder filosoffen Anders Fog Jensen det. Det at man hele tiden holder sit ja tilbage, og aldrig svarer tydeligt nej. Man venter og lader de andre forblive i uvished, indtil man finder ud af om der er noget bedre at sige ja til, eller om det bare ikke er noget, man rigtig gider nok til at give sit endelige ja.

Måske er det hule ja at finde i det optog, vi møder palmesøndag. Man går med, man hylder, man råber måske ligefrem *hosianna i det højeste*, mens man venter og ser tiden an – er det her den gode fest, eller kan jeg finde en bedre? Man kan jo altid smutte og forsvinde i folkemængden, smide palmebladet fra sig, så ingen opdager, at man mest lurepassede. Folkets hyldest taler, men siger ikke klart JA! Det lyder hult, når vi ved, der kommer et andet svar om et par dage.

Også Jesus selv ved at hyldesten er hul, at han ikke kan leve op til de forventninger optoget har.

Hvem er han så denne æselridende og tavse galilæer? Sådan spurgte indbyggerne i Jerusalem, da de så ham komme ridende. Er han profet, menneskesøn, Guds søn, fredskonge, eller bare en, der er opmærksomhedssøgende og råber HER KOMMER JEG? Er manden på æslet en jeg vil sige ja eller nej til, eller skal jeg træde vande som en teenager, der ikke rigtig ved om de vil med til kammeratens fest, eller om der kommer en bedre invitation. Folkeskaren udefra og indbyggerne i byen er uden tvivl meget interesserede, men sådan endegyldigt at vælge, det gør de ikke endnu.

Under hele riddet er Jesus tavs. Der ligger i tavsheden et tydeligt JA. Han siger ja til den gamle profeti om en sagtmodig konge. Med sin ydmyge attitude på et æsel svarer han på skarernes råb. Han svarer *Her er jeg*. Det var det samme Abraham svarede, da Gud bad ham ofre sin søn, og det samme han svarede, da Gud bad ham stoppe ofringen. *Her er jeg* svarede Moses, da Gud kaldte fra en brændende tornebusk, og

det samme svar lød fra drengen Samuel, da Gud kaldte på ham om natten og bad ham være profet.

Her er jeg er det man i bibelens verden svarer, når Gud kalder. Det er noget andet end det hule ja's rungen. Det betyder, at man er klar til at udføre opgaven, klar til at være Guds tjener, selvom man ikke kender den fulde projektbeskrivelse endnu. Når Jesus sidder sagtmodig, ydmyg og tavs på sit æsel, så siger han, *her er jeg*, jeg er klar til at tage opgaven på mig. Skaren forstår, hvad Jesus svarer, de hører hans *her er jeg*, som svar på de gamle profetier og Guds kalden. Det hylder de, men som vi ved betyder deres hyldest ikke, at de selv stiller sig til rådighed for projektet.

I Jesu svar ligger mere end i profeters og menneskebørns svar, for det er Gud selv der i dag svarer *Her er jeg*. Det svarer han i lidelsen, i at blive den lidende tjener, den som påtager sig andres lidelser, den ydmyge og sagtmodige konge. *Her er jeg* siger han, mens han rider lige imod os med medfølelse og kærlighed. Han forlanger ikke ofre og ubetinget lydighed som i tidligere tider. Han kalder ikke på lydighed, men lydhørhed.

Med Jesus Kristus er det sådan, at man må engagere sig eller lade være, der er ikke det hule ja's mellemvej. Man kan ikke bare følge med og samtidig kigge efter en bedre fest. Man kan ikke stå ved døbefonten og svare *MÅSKE*, eller *det lyder spændende, lad os tale videre om det en anden gang*. For der kommer helt sikkert en bedre fest og bedre tilbud.

Måske kan det minde lidt om tro eller skepsis i disse coratider, ens ja eller nej til restriktioner, påbud og vaccinationer, her er det også svært at sige *Spændende, lad os tale videre om det en anden gang*, mens man går på indkøb uden mundbind. Det

handler om hvilken tiltro man har til afsenderen. Hvis ikke man tror, siger man nej, hvis man tror, siger man så vidt muligt ja. Heller ikke til Jesus Kristus kan man give et hult ja, man må engagere og lytte. Når man svarer på Guds kald med et hult ja, er det måske mest af alt, fordi det er svært at sige ja til noget, der påstår at være større end mig selv.

Hvad er det så vi siger JA til, hvis vi siger ja til manden på æslet? I virkeligheden er det ikke os, der skal sige ja eller nej. Det er Gud. Det er Gud, der siger JA til os, men for at vi kan høre det ja, er vi selvfølgelig nødt til at tage stilling, nødt til at lytte til stemmen, der kalder på os, nødt til at skrue ned for vores egen stemme.

Når vi først lytter - i den grad vi nu er i stand til det- når vi følger med i optøget, fordi vi gerne vil være med, høre mere og høre til, se verden på en ny måde, så er der ikke længere et måske. Så må man svare på Guds kalden og sige *her er jeg*. Tro og tvivl er herefter ikke vigtige, de er kun vigtige, når man endnu ikke har valgt og stadig ser sig selv som verdens centrum. Når man først har sagt *her er jeg* kan både tvivl og tro være der.

Det interessante er ikke hvad vi vælger, men hvad Gud vælger. Det interessante er ikke vores ja'er og nej'er, men Gud svar til os, når vi kalder, og hvordan han kalder på os. At der faktisk er en som kalder, at der er en som svarer på vores kald og længsler.

I dag rider han ind i byen, hen imod os med et *her er jeg*. Det er Guds fulde og hele JA til os.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,
Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand
treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed.
Amen

Lad os med apostlen tilønske hinanden:
Vor Herre Jesu Kristi nåde og Guds kærlighed
og Helligåndens fællesskab være med os alle!
Amen

Kirkebøn

Herre, vor Gud, himmelske Fader.

Tak fordi din sagtmodige søn kommer riden imod os med
barmhjertighed. Åbn vores øre så vi kan høre, når han kalder og
lade os tro på at han hører os, når vi beder:

For alle syge og udsatte, for mennesker i sorg og med tab, for
de som lider nød, for fattige, men også for de, som aldrig kan få
nok; vi beder de undertrykte, de fængslede og mennesker på
flugt, for de som holdes ude og gerne vil ind, for alle forladte og
ensomme og. Vær os alle nær med din hjælp og trøst, åbn vore
øre for dit ord og vore øjne for næstens nød.

Vi beder dig for din kirke. Velsign og bevar den ved din Ånd, så
dit ord er levende iblandt os. Styrk os i dåbens og nadverens
fællesskab og hjælp os til at udbrede dit fællesskab til både
venner og fjender.

Vi beder dig for alle med magt og ansvar. Giv dem medfølelse
og visdom til at tjene andre. Velsign og bevar vor dronning og
hele hendes hus. Giv dem og os alle nåde, fred og velsignelse.
Forbarm dig over os og skænk os en glædelig opstandelse til
det evige liv – hør os når vi beder Fadervor....